
Tillæg.

a. Til „J. Seefeldt og hans Bibliothek“.

S. 208 (Sep.-Astr. S. 7), Ann. 19. Af disse Spørgsmål findes ogsaa en, maaske bedre Utskrift blandt det Norske Vidss. Selsk. Haandskrifter (Catalog., Nr. 173, Dv.) under Titel: „Spørgsmål proponerede for J. Seefeldt og resoverede efter Arveregjeringen“.

S. 229, Ann. 60. Det er denne Knud Christosphersen Ulfeldt, hvem den Nejvedske Membran i den Ranckske Donation paa Universitetsbiblioteket oprindeligen har tilhørt; Scr. rer. dan. IV. Pag. 286. En anden Knud Ulfeldt, Gorfits Ulfeldts ældste Broder (f. 1600 † 1646), en af hin Tids Mæcener rostes af den franske Reisende Ogier (1635) for hans Dannelse og Sprogfundskaber; Schlegels Samlung II, 1. S. 110, 2. S. 56, 62. Han interesserede sig meget for Svanings Chronologia danica og trækte i sin sidste Levetid paa at bekoste dens Udgivelse; O. Wormii Epp. I, Pag. 267—68. 270, II, Pag. 970; jfr. Svanings Dedication af det nævnte Værk (1650), til 4 Rigsraader.

b. Til „Holbergiana“.

S. 340 (Sep.-Astr. S. 24), Ann. 26. Hr. Etatsraad Molbech har i „Historisk-biographiske Samlinger“ S. 457—65 charakteriseret Philipsens Fortjenester af den Holbergiske Lite-

ratur, med tilføjet Fortegnelse over de af ham samlede Udgaver og Oversættelser, som nu haves i det kongl. Bibliothek.

S. 375 (S. 59), Ann. 79. Hr. Augustinus Gabrielsen, ældste Hunscapellan ved Øvæfjorden paa Senja i Nordlandene, fik fgl. Confirmationsbrev, den 10. Marts 1649, som Vicepastor til Throndenes. Mag. Christopher Nøg døde den 26. Juni 1757 som residerende Capellan i Kjøge. (Meddelelse af Prof. Kall Rasmussen.)

S. 386 (S. 70). Af et Afskedsbrev fra J. D. Namus til S. Lintrup 1709, som fandtes blandt de Lürdorphske Haandskrifter (Catalog Nr. 396, Dv.) kan sluttet, at N. i samme Åar maa være bortreist.

S. 394 (S. 78). Til Deichmans Levetid og Virksomhedsperiode henherer et literært Foretagende, nemlig en Samling af Bidrag til Norges Historie, Topographie og Statistik, hvortil der i Årene 1756—58 blev indbudt til Deelstagelse og Prænumeration, og som, efter Planen at domme, vilde have blevet baade omfattende og indholdsrigt. Nagtet nu intet af dette Værk er kommet for Lyset, fortjene dog de udførlige Anmeldelser i den Tids offentlige Bladé her at meddeles, baade som Bidrag til Oplysning af de norske literære Forhold paa den Tid, og fordi her ogsaa skulde have forekommet noget til den Holbergske Literatur henhørende.

Allersørst bebudedes i Kjøbenhavns danske Post-Tiden 1756, Nr. 42 (24. Mai): „et Skrift under Navn „af den Norske Robinson eller den behjertede Nordmand. I den Anledning ombedes alle, især brave Patrioter af den norske Nation, at de vilde bidrage til dette „Skrifts desmere Fuldkommenhed hvad de enten selv eyer, eller „ved Venner kan affstedkomme af adskillige Curiosa historiae, „naturæ et artis, saasom: ugemeene Hændelser og Tildragelser, „Underretninger om Stiftelser, rare Indretninger og Bygninger,

„Beskrivelser over gamle Slotte, Kloster og Byer, saasom Sarpsborg og Stavanger i sin forrige Belagt og Flor, om Fjeld- og Jordfred m. m. Men besynderlig anmodes de respective Militaires om hvad de kan eje eller frembringe af Journaler, Raporter og troværdige Relationer hvoraf funde uddragges en omstændelig historisk Oplysning om sidste Krig her i Norge, og hvad derved er forefaldet og foret, enten af publique Personer, saasom Attaquer, Beleyringer, Blokader, Partiegang m. m. eller af Private i et eller andet mandigt og berømmeligt Foretagende, hvorpaa denne Krig kan opvise flere Exempler, end man skulde forestille sig“.

Næste Aar, 1757, anmeldtes i Nr. 76 (23. Sept.), at Skrifstets Titel var forandret til Norwegiania eller Norske Samlinger af historiske, oeconomiske og physiske Sager. „Man haver og allerede fra mange anseelige og lærde Patrioter faaet en stor Deel af bemeldte Sager, mest Norge angaaende, saasom: en udførlig og curiøs Undersøgelse eller rettere Historie om sidste Krig i Norge, og alle de deri forefaldne Attaquer, Bassager og Bedrifter: hvorunder udlændiske Skribenter, især den svenske Probst Nordbergs urigtige og partiske Forsægtninger om bemeldte, med originale Raporter, Breve, og de endnu levende Officierers Vidnesbyrd gjendrives; . . . i hvilken Henseende den lærde Bislop Deichmans syndige Forsvarsskrift for de Norske overleveret Sal. K. Friderich IV¹⁾, samt mange andre rare haandskrevne Sager ansøres; adskillige Nordmænds

1) Denne Bislop Deichmans bekjedte Skrivelse til K. Friderich IV (2den April 1724) er optrykt flere Gange s: Nyerups Forf.-Lexicon; tillige i Riegeles's Hist. IV Historie II, S. 837—47, og i Munch's Saga II, S. 215—34. En Bedemmelse og et Uldog af den findes i J. Mellers Mnemosyne I, S. 231—41.

„rare Eventures og Bedrifter; Underretninger samlede af forfarne Personer, om Landvæsenet, Agerdyrkning, Skove, Fiskerie, Husholdning, Berg- og Jernværker, Fabriker m. m. om Finslappernes Gudsdyrkelse og Levemaade; Beskrivelse over Malstrømmen efter nyeste Observationer²⁾; over adskillige af de smukkeste og frugtbareste Egne i Norge, samt over endel gamle rare Bygninger, Klostre, oldgamle Byer, saasom Sarpsborg, Hammer m. m. endel andre Styrler af Alderdommen hvorfra de rareste gives i smukke Kobber; videre anføres og en Brevverxling med en lærde Mand om nogle paradoxe Steder i Baron Holbergs Skrifter³⁾; Underretning om og Kobberstykke over det ved Jordssjælv den 22. Febr. 1756 aarsagede Fjeldskred i Romsdalen; en fuldstændig Beskrivelse om Sverrigs nærværende Stat, Natur og Egenstaber, samt dets jure publico, og den sidste Urolighed i Sverrig, efterdi det er enhver Patriot magtpaaliggende at vide Naborigernes Styrke og Bestaffenhed⁴⁾. Skriften vil udgiore 3 smaa Octaver eller 2 maadelige Dvarter, og skal, om Gud giver Liv og Kræfter, blive færdigt til først. Sommer 1758“. Endvidere bebudedes fra samme Haand tre andre Skrifter: 1) „Ossilegium Hvidt-

2) Adskillige eldre Beskrivelser over Malstrømmen anføres af J. C. Berg i Thaarup's Magazin for Damm. og Norges Beskrivelse II, S. 413 ss.

3) Om ille denne „Brevverxling“ kan have sigtet til den ovenfor (S. 428—29, Sep.-Astr. S. 112—113) emtalte Controvers mellem Gjørwell og Pj. Florentinus om Holberg?

4) At den vigtige Rigsdag i Sverrig 1755—56 valte megen Opmærksomhed i Naborigene kan sluttet af Dass's Breve til Subm S. 253. 255; et i Christiania trykt Skrift om Sverrigs Tillstand blev consisqveret; S. 261. Her udkom: „En fuldstændig og rigtig dansk Oversættelse af de adskillige Original-Documenter, samt andre, saa rare som her endnu ukendte Forhandlinger, som ved sidste Rigsdage i Sverrig ere udkommne og afgjordte, samt i de svense Rigsdagsidender indrykste, under Nr. 1 xc“. Abben. 1756, 4.

„seldiamum, eller de adelige Hvitfelders Hemsamling til deres Hvilesteder, Skriftet forfattet i bunden Stil⁵⁾ med høstoyede 107 historiske, critiske og moralste Anmærkninger, hvori vises de fleste Nationers, især de nordiske Folks Begravelsesskifte tilligemed nogle rare og hidtil ubekendte Stykker af Alderdommen i Kobber. Ved given Anledning indføres og en Brevversting med en lerd philosophisk Preest blandt de norske Fjelde om Gjengangere, Spogelser og Forvarslør⁶⁾. Endelig bliver og en Beskrivelse over de adelige Hvitfelders smukke Begravelser, deres Gravskrifter, deres berømmelige Bedrifter baade inden- og udenlands, saavidt Kunckab haver været at faae derom, samt et Slægtregister over samme illustre Familie anført. Skriftet er tilegnet en Mand af denne adelige Familie, som for sine Dyder og Fortjenester var meget elsket, og efter sin Død høyligen berømmet af de Norske⁷⁾. Dette Skrifft vil udgiøre omtrent 1½ Alphabet i 4to. 2) En poetisk Afhandling om Skoler og Waysenhuse, som de nyttigste Stiftelser i et Rige, med endbeel begvemme Anmærkninger, som mere oplyse denne Sag. Dette Skrifft er først

5) Ejendt der ved dette Skrifft i „bunden Stil“ ikke godt kan tenkes paa C. Deichman, her dog, saavel med Hensyn til dette, som til det følgende om „de adelige Hvitfelders Begravelser“, bemærkes, at der i det Deichmanske Bibliothek haves et Haandskrift (Nr. 115, f. 1, uden Tivls af D. selv): „Om den Hvitfeldtske Familie, især om Christopher H. og fornemmelig om Cantler Ar. Hvitfeldt“.

6) Denne lerde Preest har formodentlig været Segnepræsten i Balders Herman Ruge, i hvis „Fornuflige Tanker over adskillige curieuze Materier“, (Aabhn 1751, 4), de to første Stykker handle om Underjordiske og em Gjengangere; jfr. Historiske Antegnelser til Holbergs Lytspil I. S. 260.

7) Dette kan have været, enten Generalleutenant Hartwig Hvitfeldt til Haslund († 1748) eller Generalleutenant Henrik Jørgen Hvitfeldt til Eslinggaard m. m. († 1751); om begge j: B. Moes Tidsskrift for den norske Personahistorie Iste Rekke S. 31—34 og S. 191—93.

„forsattet i Anledning af et Waysenhus, som en anseelig Dame af Adel haver af egne Midler ladet oprette i Norge, som det første af det Slags der i Riget“). Foran er fojet „en udførlig Underretning om Skolers Opkomst og Fremvært, især her i Norden“; indtager henved et Alphabet i 4°. 3) „Meenighedens Tjenerinde i Kenchrea, eller en forminstig og gudfrigtig Præstekone, hendes Opsørsel mod Gud, hendes Mand, Born, Meenigheden, Tjenestefolk og Andre, hvilket alt forestilles i en Samtale imellem twende Damer, som derved søger fortroeligen at undervise deres Døttre. Dette Skrift som er det første af det Slags paa vort Lands Sprog, bliver fun en lidet Haandbog i 12mo. Til disse Skrifter, „hvorf de tre sidste ere alt færdige til Pressen“, anmeldes de „Lyshavende“ at prænumerere eller „giøre et lidet Forstud“, nemlig en Rdlr. til Forstud paa alle 4 Skrifter, som ikke blive folgte separate, men under eet, hvilket Indstud skal godtgjøres i „Esterskudet, naar Skrifterne leveres“. I Nr. 100 (16de December) anmeldes, „at der til Norwegiania eller Norske Samlinger er fra en anseelig Velhynder indsendt en grundig Afhandling om Maade og Middel til at holde i Hævd, spare og opelste en af Norges største Herligheder, nemlig Skovene. En anden velmeenende Landsmand haver meddelt Os et Forstag, efter hoie Øvrigheds Ordre i Pennen forsattet af en ved 30 Aars Skolearbeide vel øvet Læter om Kibstædsskolers Reformation og bedre Istandsstelelse, hvilket Skrift, som det er værd at læses og efterfolges, bliver indtaget under den Afhandling om Skoler og Waissenhuuse, tillige

3) Herved maa sigtes til det af myñørnute Hartvig Hvitfeldts Enke sett Wærnskjold eprettede Waissenhus og Stole paa Hasslund-Gods, hvis under den 16. Mars 1753 kongelig confirmerede Fundats er trykt i Samlingen af Norske Stiftelser I, S. 931 sg.; jfr. Moe anf. St. S. 35.

„med en Undretning om vore danske Waisenhuse, især det Kongel. Kjøbenhavnske, samt Stolevæsenets Indretning paa Landet overalt i Danmark og Norge“. Der skede nu den Forandring, at man funde prænumerere paa hvert af de 4 Skrifter for sig. Prænumerationssedler funde faaes paa flere Steder i begge Riger, bl. a. „hos Forfatteren, logerende hos Hr. Friderichsen Strader i Store Kannikestræde“. I Aarg. 1758, Nr. 46 (9de Juni), opfordredes Vedkommende til at indsende Fortegnelse over Prænumeranterne, da man gjerne vilde see Oplaget færdigt inden Vinteren, „saafremt man overalt er saa villig til at prænumerere, som paa de fleste Steder i Norge, hvorhen, især til Bergen og Trondhjem, alt ere opsendte friske Prænumerationssedler“.

Naar, i den næstsidste Anmeldelse, Forfatteren omtales, desværre uden at nævnes, da maa der ved vel snarest være meent Redacteuren af den hele Samling, hvortil Flere havde leveret eller lovet Bidrag. Man funde let falde paa at ansee C. Deichman for Leder af det hele Foretagende, sjældt intet vides om, at han 1757 skulle have opholdt sig i Kjøbenhavn. Men i det ringeste tor det med temmelig Sikkert antages, at han, ifølge sine Studier og hele videnskabelige Virksomhed, maa have været blandt de „anseelige Patrioter“, fra hvem man gjorde sig Haab om Bistand. Skulde ikke i Norge noget nærmere Spor af dette fortjenstfulde Foretagende eller nogen Levning af Forarbeiderne dertil endnu funne opdaget?

S. 395 (S. 79), Anni. 112. Om det Deichmanske Bibliotheks senere Skjebne og gjentagne Omslytninger gives Oplysning i B. Moes „Nogle Ord til Christiania Byes Formænd og Repræsentanter om det Deichmanske Bibliothek“, Christiania, 1839. Af Christiania illustreret Nyhedsblad 1855, Nr. 45 erfares, at Bibliotheket nu harer Plads i Borgersskolens Lokale, siden 1846 atter er aabnet til offentligt

Brug, og at en ny Catalog deroer (387 SS. 8vo) er udkommen 1850.

S. 403 (S. 87), Ann. 120. Om Holbergs stundem uselsfælelige Tone, og at det kun var i Collegers og Besjendtes Nærværelse at han var paulo mitior & minus austerus, forekommer en Uitring i Grams Brev til C. A. Plessen, (7de Aug. 1744) i Historisk Tidskrift IV. S. 308—9.

S. 423 (S. 107), Ann. 144. Endnu en Liigprædiken over Friderich IV. udkom under Christian d. 6tes Regjering, nemlig af Joh. Cold (Præst i Friderichshald), trykt i Christiania 1731, fol. Derimod blev den af Prof. og Stiftsprovst i Kjøbenhavn Søren Bloch, som Præst ved Barrit og Brigtsted Menighed i Jylland holdte Liigprædiken ikke trykt før i den af Sonnen 1756 udgivne Samling af hans efterladte Skrifter.

S. 425—26 (S. 109—19). Det her og i Philipsons Skrift Forekommende om svenska Oversættelser af Jeppe på Bjerget kan føresges og berigtiges efter Meddelelse af Hr. Bibl.-Almannensis Klemming. Der har ikke eksisteret nogen Udgave deraf fra 1729; den første er af 1735, og af denne ere alle de Helgende egentlig blot Eftertryk, enkelte Smaa-forandringer fraregnede; de senere Oplag ere derimod alle, meer eller mindre feilagtige. Foruden de af P. beskrevne Udgaver og Oplag fjendes endnu Helgende: i Linköping, hos Blume, 1779, 8vo (32 SS.); Gefle, hos Lundqvist, 1796, 8vo (48 SS.); Göteborg, Norberg, 1807 (32); Uppsala, Akad. Trykkeriet, 1818 (48); Stockholm, Marquard, 1824 (36); Landskrona, Österberg, 1838 (32); Westerwif, Ekblad & Comp., 1839, 12mo (32); Jönköping, J. P. Lundström, 1847 (32); hos Samme 1848 (32); Norrköping, Törnquist, 1851 (32); Kalmar, Ströhm & Bröder Westin, 1852, 16mo (32).

Til de Amt. 149 anførte Trykkesleder komme saaledes endnu: Kalmar, Landskrona, Linköping, Upsala og Westervik, og Tallet af særskilte Udgaver og Oplag af Jeppe paa Bjerget paa Svensk, i Aarene 1735—1852 stiger til 38, foruden vistnok flere uden Trykfestet og Aar, der ei nærmere funne betegnes. Man ter heraf slutte, at dette Stykke i næsten heiere Grad har udgjort og endnu udgjør Almuelæsning i Sverrig end i Danmark.

Fra samme Haand haves bibliographiske Noticer om svenska Oversættelser af flere Holbergiske Lystspil, som her ber meddeles, da de, for største Delen, hos os ere ubekjendte og selv i Sverrig maae ansees for sjeldne. Disse ere:

1. a. Den Politiske Kannstøparen uti en Comedia på Danska föreståld, och nu för des behagelighet Skul af Danstan försvenskad. Tryckt i Stockh., Åhr 1729. (96 SS. 8.)

— b. Et andet Oplag; Stockholm, Tryckt hos Franz Phil. Paulsen 1736. (96 SS. 8.)

2. Madame Aprils Wäder, föreståld i en danskt Comoedie under Titul af Den Wägelsindede, och nu på Svenska översatt. Stockholm, Tryckt hos J. Philipp Paulsen. Åhr 1736. (96 SS. 8.)

3. Jean de France eller Hans Franzson uti en Comoedia på Danska föreståld, af Ludwиг Holberg, och nu för des behagelighet skul af Danstan försvenskad. Stockholm, Tryckt uti Historiographi Regni Tryckerie. Anno 1744. (93 SS. 8.)^{†9)}.

4. Mäster Gerdt Westphaler, eller: Then Prat-Siuks och Mång-Talige Barberaren, uti en Comoedie före-

9) De med kors betegnede Oversættelser haves i det siere følgelige Bibliothek; ligesom også paa Bjerget Nr. 14, 16, 18, 20 og 26 hos Philipson; foruden en senere tilfællet. Westervit 1839.

ställd på Danska Theatren, och nu på Svenska översatt. Stockholm, Tryckt hos Joh. Laur. Horren, Kongl. Antiq. Archiv. Botr. 1737. (88 SS. 8.) †

Oversættelsen er efter Originalen i 5 Aftter. Om Oversætteren af Nr. 1—4, Magnus Lagerström s. Philipson S. 52—54¹⁰).

5. Jul-Stuga. Comoedie i en Act. Stockholm, Tryckt i Gamla Kongl. Tryckeriet År 1771. (32 SS. 4°.)

6. Mascaraden uti Några Samtal, utdragne utur en af Baron Holbergs Comedier. Stockholm, Tryckt hos Andreas Medelsplan, 1779. (36 SS. 8.)

Bestaaer blot af 3—11te Sc. i 1ste Aft og 1—3die Sc. i 2den Aft.

7. Hasenskræk eller Storskrytaren, Comedia i 5 Öppningar. Norrköping, Tryckt på egen Bekostnad af Johan Edman, År 1756. (96 SS. 8.) †

Originalen (Jacob v. Thyboe) er her meget forandret; den er nemlig ifølge Fortalen: „efter vårt Folks Smak lämpat, utan at haftwa förlorat sine natursige Lötligheter, fast mera med gode Insall förbättrat“. Der siges ogsaa, at den er seet med Bisald paa den svenska Skueplads¹¹).

10) I en anden svensk Fortegnelse paa oversatte Strijter af Heiberg, nævnes: Mäster Gerdt Westphaler . . . Comedia i en Öppning. Stockholm 1737. 8. Skulde ogsaa Gen-Aktis-Stycket, være udskummet til samme Tid paa Svensk?

11) I samme Fortegnelse nævnes dette Stycke: Comedie i en Act; u. St. og A. med Bemærkning, at Originalen er „Didrich Menschenschræk eller den narrade Jude“. Der tilseies endvidere: „Efter en sednare, bättre men endast i Handstryft varande, något förförtad Översättning gisves ännu i Dag esta denna Pjes på vår Dramatisa Theater i Stock-holm, under sit ursprungliga Titel“; jfr. ovenfor S. 361 (45) Ann. 63.

8. Rejan til Sanct Magnilds Källa¹²⁾) Midsommar Afton; eller den enleverade Köpmans-Dottren. Comedie uti tre Acter. Stockholm, Tryckt hos Kumbins Enka. År 1779. (46 SS. 8.)

Paa Titelbladets anden Side læses: „År öfversatt ifrån en af Baron Holbergs danska Comedier, med sitten Andring“. (Er Kildereisen localiseret).

Oversætterne af Nr. 5—8 ere ubekjendte.

9. Hinrik och Pernilla. Lustspel i tre Aktar af Holberg. Fri Öfversättning. 1ste Bindes 2det Heste af Theater för Sällskapskretsar. Utgivsen af Hinrik Sandström. Uppsala 1836. (97 SS. 12. latinse Typ.) †

Paa anden Side af Titelbladet læses Folgende: „Churu Utgifvaren för ingen Del är någon Vän af fria Öfversättningar, då Frågan är om en Holberg, har han likväl vid denna sett sig tvungen att taga sig några Friheter, hvilket han hoppas Holbergs Vänner välvilligt skola tilgisva honom, emedan, utom ett sådant Förfarande, väl svårsligen något af denna Mästares Stycken være lämpligt för en Sällskaps Theater“.

10. a. Den pantsatte Bondedrängen, Föreståld mi en Comoedia, af tre Acter. Wästerås, Tryckt hos Johan Laur. Horn, kongl. Gymn. och Consist. Bolstr., 1759. (46 SS. 8.) †

— b. . . . Comedie . . . Af Bar. Ludvig Holberg. Från danska Språket öfversatt. Andra Uplagen. Wästerås, (i samme Officin), 1778. (48 S. 8.) †

Skal være oversat af Arwid Liljenstjerna; paa Begge Imprimatur af N. v. Delreich.

11. a. Erasmus Montanus, eller Rasmus Berg. Comoedie af fem Öpningar. Från danska Språket öfversatt.

12) En Kilde ved Söder-Telge i Uppland, opfaldt efter den hellige Magnhild, st. Inge Halsteinsjöns Egtesfelle.

Wästerås, Trykt hos Joh. Laur. Horrn, fengl. Consist. och Gymn. Botr. Åhr 1756. (76 SS. 8.) †

— b. af Bar. Ludvig Holberg . . .
Andra Uplagan. Wästerås, Trykt hos J. L. Horrn, på
dess Befostnad 1778. (76 SS. 8.) †

Skal være oversat af Erik Anagrius.

12. Blutus eller Process emellan Fattigdom och Rike-
dom. En heroisk Comoedie uti fem Öpningar, af Baron
Ludv. Holberg. Översatt ifrån Danskan. Wästerås,
Trykt hos Johan Laur. Horrn, på dess Befostnad, Ar 1781.
(62 SS. 8.) †

Oversætteren er ubekjendt.

13. Gengångaren eller Abracadabra, Lustspel i tre
Aakter. Stockholm, Trykt i Hörbergsta Bottryckeriet, 1845.
J. Beckmans Förlag. (76 S. 12.; latinse Typen). Udgjor
1ste Heste af: Valda Lustspel af Holberg. Bearbetade i
svensk Översättning af Hinrik Sandström. †
Er 1845 første Gang opført paa Diurgårds-Theatret.

14. a. Don Ranudo de Colibrados eller Fattig-
dom och Högfärd Comedie i 5 Aakter. Skrefwen på Danska
af Ludvig Hollberg, men nu på Svenska översatt. Uplagd
med egen Befostnad. Lund, 1745. Trykt hos Carl Gustav
Berling och finnes hos honom tillköps. (112 SS. 8.)
Er en ordlydende Oversættelse efter den københavnske
Udgave af s. A.; også med denne Udgaves Fortale. Oversætteren er ubekjendt.

— b. Lust-Spel om Fattigdom och Högfärd,
föreståldt uti fem Öpningar. Af Baron Ludv. Hollberg.
Översättning. Wästerås, Trykt hos Johan Laur. Horrn,
på dess Befostnad, 1780. (102 SS. 8.) †

Er af den ubekjendte Oversætter lokaliseret og forandret; saaledes forekommer Eugenia her ikke. Maafsee er den oversat fra Tysk, da en i Breslau og Berlin trykt Oversættelse nævnes i Fortalen.

— c. *Don Ranudo de Colibrados* eller *Fattigdom och Högfärd*. Komedi i 4 Akter, efter Holberg och Koebue. Stockholm, Tryckt hos Johan Imnellius, 1820. (96 S. 8. Latinse Styker.) †

Formodeudtlig oversat af Bogtrykkeren selv. Anmelderen i Svensk Literaturtidning 1820 Nr. 22 karaktererer Holberg med megen Berommelse, og slutter af de mange Oversættelser, at dette Stykke især maa have fundet Bisald i Sverrig.

— d. *Don Ranudo . . . Högfärd*. Comedie i 5 Akter, af L. Holberg. Försättare till Zeppe Nilsson på Berget eller den förvandlade Bonden. (Personerne nævnes paa Titelbladet) Jönköping, hos J. P. Lundström, 1840. (32 S. 8.)

Er egentlig en sammentruffen Oversættelse af en Ubekjendt fra Udgaven i den Danske Skueplads.

Oversættelsen af Zeppe p. B. Westerås 1770, samt af ovennævnte Stykker Nr. 10 b, 11 b, Nr. 12 og Nr. 14 her følgede under en almindelig Titel: „Samling af Baron L. Holbergs med flere forsvanskade Comoedier. Westerås. Trykt hos J. L. Horrn på des Befostnad 1781“. Af Holbergs 33 Lysspil haves saaledes næsten Halvdelen i svenske Oversættelser, nogle af dem endog i flere Oplag; uden hvil Fordi de hyppigen ere blevne opførte paa den svenske Skueplads.

Holbergs øvrige Vittigheds værker, med Undtagelse af Satirerne, haves ligeledes i svenske Oversættelser, dog kun N. Klim og Fableerne i flere Udgaver; Metamorphosis

og P. Paars ere fun een Gang udkomne; den sidste nævnte, mærkeligt nok, først 30 Aar efter Originalen.

1. *Metamorphosis eller Förflyttningar, utgifne af Hans Mikkelsen, Borgare och Innvånare i Täcknudborg; men nu til Horn-Ålfares Tjenst på Svenska öfversatté, och med några nyttiga Anmärkningar försedde.* Stockholm, Trykt hos Lars Salvius, 1744. (124 SS. 8.) †

Oversetteren, Joh. Browallius, som 1736 blev Prof. Theol. og 1749 Bisshop i Åbo (død 1755) har tilføjet enkleste Anmerkninger.

2. *Baron Ludvig Holbergs Poema Heroico-Comicum, angående den berömliga Peder Pärsses Hjelte-Bedrifter, från Danstan öfversatt af C. J. P. Med kongl. Majts. allernådigste Privilegio.* Stockholm, Trykt af Peter Jöransson Nyström, 1750. †

Efter denne Hovedtitel, følger en som svarer aldeles til de gamle Udgaver, „Trykt i dette Aar“: En Saufärdig Ny Wysa om Peder Pärss, som gjorde en Resa ifrån Täcknudborg til Års . . . Hackbrädt och Lyra. Trykt i Åhr. H. Mikkelsens Fortale til Indbyggerne i de Nye Boder og J. Justesens Fortale til „den sjön somme Læser“, som i Originalen folger umiddelbart efter Titelen, findes her foran 2den Bog; Fortalerne foran 3die og 4de Bog svare til Originalens, ligesom ogsaa Specialtitlerne til de tre sidste Bøger. I sin Fortale forsikrer den ubekjendte Oversetter at have fulgt Originalen „Rad om Rad“, paa et Par ubetydelige Smås-forandringer nær; hvortil ogsaa kan henregnes, at til Slutning Coronidis loco ere tilføjede nogle faa Stropher, hvori der beskrives, at man savner Oplysning om P. Paarses videre Skjebne. Om Digtets Uheld ved dets første Fremkomst meddeles Holbergs egen Beretning i hans Levnet. „De oblida

Öden — tilfoies — som deilia Wärk i Vörjan haft i sit egit Land, skulle wäl hafwa affräkt mig ifrån at påflåda det samma denna svenska Drägt, om det ikke redan hos os wunnit ett så allmänt Stycke". Enkelte Trykseil have saa meget mindre funnet undgaæs, „som man blifvit nödsakad, at dervid bruza all gjörlig Skyndsamhet". Bogen, som er forsynet med Imprimatur af N. Delreich, udgør, foruden Oversætterens Fortale, 276 SS. 8.; Figurer ere ikke tilfoiede. I Stockholmske Lärda Tidningar 1751, Nr. 15 findes en kort Anmeldelse heraf.

3. a. Sedolärande Fabler, med bifogade Förfarningar, af Baron Ludvig von Holberg. Tryckte hos afd. Björkegrens Enfa. (Linköping, 1764.) 175 SS. 8., foruden Dedication og Fortaler. †

Oversætteren J. M. (Johan Miklin) har dediceret Skriften til Baron Gust. Ad. Mackler, og bemærker i sin Fortale, at „af dese Fabler äro någre antingen helt och hållet uteslutne, eller och något Stycke här och där utelemnata, hvilket skedt på högwederbörlig Ort".

De udeladte Fabler ere Nr. 56, 68, 80, 86, 89, 102, 126—28, 163, 165, 174, 178, 182, 223 og 229; Halvdelen maaßke fordi. Fanden i disse spiller en Rolle; de Øvrige fordi der i dem kan synes at forekomme et eller andet religiøst eller moralisk Paradox, som Vedkommende have fundet betenkligt. Den Bemærkning i Slutningen af Originalens Fortale: „at det danske Sprog lidet ikke opstued og afpassed Skrive-Maade, det er løs Tale udi bunden og poetisk Stiil", er udeladt i Oversættelsen, uden at man dog ret kan fatte den angivne Grund: „på det ingen måtte af Okunnighet, försedas til at fälla en sådan Dom om Svenska Språket, som författaren fälldt om sit Modersmål".

— b. *Vad Samling af nöjsamma och sedolärande Fabler; ett moralistiskt bildande Tidsfördrif för Barn och Ungdom, efter Baron L. von Holberg.* Med 3 färgorade Plancher. Stockholm, Elméns og Granbergs Tryckeri, 1837. (62 SS. 12.) †

— c. *Andra Uplagan.* Samme Sted og Öfficiu 1843. (63 SS. 12.)¹³⁾ †

Af Holbergs historiske og populære Skrifter ere hans *Betenkning over Historier* (foran Danmarks Historie III). *Heltinnehistorier, Moralske Tanker samt Natur- og Folkeret oversatte paa Svensk;* men hvært af disse fun i følgende enkelte Oplag.

1. *Översättning af Baron Holbergs Betänkande om Historier.* L'Historien doit tout lire, & ne doit écrire que ce qui mérite d'être lu. Duclos. Stockholm, Tryckt hos Vor. Ludw. Grefing. 1749. (32 SS. 8.) †

Den unævnte Oversætter var den af adskillige historiske Haandbøger besejende Henrik Julius Voltemat († 1765)¹⁴⁾.

13) Til svenstre Oversættelser af Holbergs Fabler lau, efter Meddelelse af Hr. Klemming, også henseres: *Märkwärdiga Fabler etc.* en Katten, som bröstade sig af sitt Adelskap (utur Baron Holbergs Fabler). (Bag i) Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe, 1771. Hør Bochandlaren Helmbergs Nåkning. 4 SS. 4. Det er egentlig fun Astryk af den første svenske Oversættelse af Holbergs Fabler: Nr. 46, 49, 70, 7, 190, 2, og har formodentlig haft Hensyn til de politiske Forhold i Sverrig 1771.

14) Hans Anvisning til Statshistorien er oversat og tilsteds omarbeidet af Jac. Baden; Åbkon 1773; andet foregæde Oplag 1782. I Fertalen siger B. at han har ganske omarbeidet den danske Historie, baade jordi den burde være fuldstændigere endeg i et Compendium, og fordi Forfatteren „havde afhandlet den danske Historie med svensk Sindelag“. I den svenstre og andre med Sverrig i Forbindelse staaende Staters Historie har han heller ei tilladt, „at han mod Sandheden gav Ultra-gelserne den Vendig, som kunde være hans Fædreland-fædeeligt, hvoriu Overi. fandt ham meget tilbørlig“.

Fortalen, der udtrykker den Stemning. Holbergs Værk havde fremstaldt hos en Deel af det svenske Folk, meddeles her heel og holden: „På följande Bladen äro affillige Autorens Ordasätt hyssade, ändrade och lämpade efter swenska Språkets Art; men i öfrigt bibehållas hans Tankar, efter Möjeligheten orubbade, så at han allena blixtwär answarig för de Öfullkomligheter, hwilka uti dem turde befinaa. Det som vid Slutet af detta Betänkandet, blixtwär utelämnadt, har tyckts icke egentligen höra till des öfriga Innnehåll, utan endast tjäna til Ursäkt för Baron Holbergs egna historiska Skrifter. Dessa, förbehållar sig Översättaren at vid et annat Tillsfälle nogare stärfåda: Då tillska får wijsas, hurledes nyönamde Mannen undertiden öfwertrått sina egne Regler, samt andra här förglömda Grund-lager uti Historien; Ansönt han haft samma Lycke som affillige andre Autorer, at likafullt hos större Delen af Allmänheten bibehålla det Unseende hwilket andra Slags Arbeten honom förvärvsat". N. Delreich har paateguet sit Imprimatur.

2. Samling af namnfunniga Damers Lefverneshistorifingar. Stockholm, Tryckt hos Anders Jacobson Nordström, 1785. På des Förlag. (Deelt i 3 Dese med Specialtitler: I. Stockh. — 1780 (112 SS.); II. — 1781 (80 SS.); III. — 1784 (117 SS. 8°). †

I Fortalen (Stockholm, den 14de Marts 1780) figer den ubekjendte Översättter, at man „vid lediga Stunder förestagit sig, at ur Baron Hollberg's Hjeltniders sammensignede Historier öfversätta de Damers Lefverneshistorifingar, som förut icke äro utgivne på Swenska".

3. Lud. Holbergs moraliska Tankar. Fördelade i fyra Böcker. Öfversättning ifrån Danskan. Med Kongl. Majts Allernädigste Privilegio. Wästerås, Tryckt hos Johan

Laur. Horrn, på des Befostnab, År 1782. (458 SS. foruden Fortalen 32 SS. 8.) †

Oversætteren er ubekjendt.

4. Kunskap om Naturens Lag och Folk-Måtten, bygd på de lagsärneste Måns Grundsatser, uplyst genom Exempel af de Nordiska Historier, samt jämförd med dese Rikens så äldre, som nyare Lagar, af Ludvig Holberg. Översatt efter Femte Danska Uplagan, som är förfad med åtskillige nye Exempel samt många rara och curieuse besvärade Frågor. Jämte et fullständigt Register. Med Kongl. Majts allernädigste Privilegio. Westerås, Tryckt hos Johan Laur. Horrn, på des Befostnab. År 1789. (474 SS. foruden Fortalen 15 SS. 8.) †

Oversætteren er ubekjendt. Bogstaverne D. M. i en Bogtrykkerstok foran Fortalen mener Hr. Klemming at kunne betyde Magnus Orrelius. Merkelsigt nok, at Holbergs næstældste Arbeide er det sidste af den Klassé, der udkom paa Svensk.

S. 428 (112), Num. 159. Pseudonymen Florentinus kan ikke have været nogen anden end Sahlstedt, som ikke var Præst, og som døde 1776, ikke 1752. (Klemming).

S. 444 (128), Num. 197. Aarsagen, hvorfor det i Boyes Holbergiana II. meddelelte Stykke i sin Tid er blevet udeladt i Epistlerne V. 1. S. 24, var, ifelge en Notice i Catalogen over Norske Vid. S. Bogsamling (Møptet i Dvart Nr. 214), fordi Censor J. P. Anchersen ei vilde tillade Trykningen; rimeligvis paa Grund af Holbergs starpe Kritik over Commissionsdommen i hans Proces med sin Ridesoged.

S. (447) 131, Num. 201. Brevet til de danske Acteurer var af 17de Mai 1753 og Hensigten var at forme dem til at antage Mad. Rosenkilde som Actrice.

Paa et Omflag blandt Mallingiana i Geh. Archivet har D. Malling skrevet: „Heri Brev fra Holberg til Chr. Antoinette Ursin”; men desværre mangler Brevet selv.

§. 448 (132). I Tidsskriftet *Før Literatur og Kritik*, udg. af Gyens Stifts literære Selskab, VI. har da-værende Adjunct i Sorø C. H. Lorenzen S. 173—80 meddeelt „Uddrag og Afskrifter af nogle Documenter, betræf- sende Kjøbet af det Holbergske Jordegods“. Blandt disse findes to Breve fra Holberg til Sælgeren af Brorup Hoved- gaard, Secretair J. S. Benzon, af 20de og 22de December og et af 21de December til Not. publicus, alle af A. 1740 og angaaende bemeldte Kjøb. Holbergs Segl er det samme, som det i Moes Tidsskrift S. 64 beskrevne.

Nettelser.

§. 330 (Sep. Afr. S. 14, Lin. 4—3 fra n. l. n. *δὲ δοκιμάζετε, τὸν καλὸν πατερεῖτε*).

§. 393 (77), Lin. 8 fra o. 1735 l. 1733.

§. 422 (106), Lin. 14 fra o. 261 l. 268.

§. 428 (112), Lin. 7 fra o. 1755 l. 1754.